

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **P. P.**

ukaranego za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2024 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.,

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść ukaranego od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 21 czerwca 2024 r., sygn. II W 755/24,

1. uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. w zw. z art. 112 k.p.w. postępowania umarza

2. na podstawie art. 119 § 2 pkt 1 k.p.w. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Pruszkowie wyrokiem nakazowym z dnia 21 czerwca 2024 r., sygn. II W 755/24 uznał obwinionego P. P. za winnego tego, że w dniu 10 marca 2023 r. o godzinie 8:50 w miejscowości Ś., ul. [...]. na drodze publicznej kierował pojazdem M. o nr rej. W.1. będąc po użyciu alkoholu, wynik I badania 0,21 mg/l, II

badanie 0,21 mg/l, III badanie 0,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. i wymierzył za to karę 2500 zł grzywny, orzekając środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy.

Wobec niewniesienia sprzeciwu wyrok ten uprawomocnił się w dniu 13 lipca 2024 r.

Od tego wyroku kasację na korzyść obwinionego wniósł Prokurator Generalny.

W kasacji podniósł naruszenie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., przez wydanie w dniu 21 czerwca 2024 r. wobec P. P. wyroku, na mocy którego ukarano go za popełnione w dniu 10 marca 2024 r. wykroczenie z art. 87 § 1 k.w., polegające na kierowaniu o godzinie 8:50 miejscowości Ś. na ul. [...]. pojazdem marki M. o nr rej. W.1. w stanie po użyciu alkoholu w stężeniu: 0, 21 mg/l oraz 0,16 mg/l w wydychanym powietrzu, podczas gdy postępowanie co do tego samego czynu obwinionego zostało prawomocnie zakończone wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 27 maja 2024 r., sygn. II W 604/24, prawomocnym od dnia 4 czerwca 2024 r., co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą uchylenia wyroku, przewidzianą w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Wskazany wyrok (z zaznaczeniem oczywistej omyłki pisarskiej zawartej w części dyspozytywnej wyroku w zakresie daty wykroczenia tj. „2023 roku”, w sytuacji gdy z okoliczności sprawy wynika, że datą tą był 2024 rok – co słusznie wskazano w uzasadnieniu kasacji), zapadł z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisu prawa procesowego wskazanego w kasacji. Zgodnie bowiem z treścią art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, jeżeli postępowanie co do tego samego czynu obwinionego zostało prawomocnie zakończone lub wcześniej wszczęte toczy się. W realiach tej sprawy w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy w Pruszkowie wystąpiła wskazana negatywna przesłanka procesowa. Wyrokiem tegoż samego sądu tyle tylko, że z dnia 27 maja

2024 r., sygn. II W 604/24 P. P. został uznany za winnego popełnienia tego samego wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. Wymierzone kary i środki karne w obu wyrokach były zresztą identyczne. Nie ma zatem wątpliwości, że przedmiotem oceny obu sądów było popełnione przez obwinionego w tym samym czasie i miejscu, tj. w dniu 10 marca 2024 r w miejscowości Ś. wykroczenie, polegające na kierowaniu przez niego w stanie po użyciu alkoholu pojazdem marki M. o nr rej. W.

Zatem sądem, który pierwszy rozstrzygnął prawomocnie o odpowiedzialności obwinionego za to wykroczenie był Sąd Rejonowy w Pruszkowie, wydając w dniu 27 maja 2024 r. wyrok w sprawie II W 604/24, który uprawomocnił się w dniu 4 czerwca 2024 r. Funkcjonowanie w obrocie prawnym tego wyroku stanowiło przeszkodę w postaci *res iudicata* w ponownym rozstrzygnięciu w tym samym przedmiocie. Sąd Rejonowy w Pruszkowie orzekając w dniu 21 czerwca 2024 r. w sprawie II W 755/24 naruszył regułę wskazaną w art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., co stanowiło bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia wskazaną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w.

Z tych względów należało uchylić wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 21 czerwca 2024 r., sygn. II W 755/24 i postępowanie umorzyć na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. w zw. z art. 112 k.p.w. w zw. z art. 537 k.p.k.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[J.J.]

[ał]